

EDITORS-ADMINISTRADORS: UMBERT Y MIR—Cadena de Cort, n.º 11—Palma.

DOMINICA XV DESPRÉS DE CINCOGESMA

*Si el cristiá no se prepara per morir en gracia de Deu
cuant gosa de bona salut,
es moralment cèrt que morirà impenitent*

Avui tenim en l'Evangeli l'espectacle d'un mort que duyan à enterrar ab ocasió que el Fill de Deu arribava á la petita ciutat de Naim. No era el difunt ningú vell, ni decrepit, ni homo gastat per llarga malaltia habitual; era un jove de bona salut, complexió robusta, de temperament fort y sà. ¿Què pretén l'Iglesia ab posarmos á la vista el quadro d'un homo conduit á la sepultura en la flor dels seus anys? Es facil comprenderho: pretén recordarmos la fragilitat de la nostra vida, la brevedat è incertitud dels nostres díes, y la necesitat de estar sempre disposts per morir y donar conte á Deu. ¡Ja se ve que això es poch agradable als enamorats del mon, als idòlatres de son cos, als qui no estan disposts per compareixer devant el suprem Jutje! ¿Y què? Com creím que al primer escrit que ve estampat constantment demunt aquest setmariari, sols el llegeixin personnes de molt bona voluntat, encara que sian els qui manco necessitan d'aquestes advertències, no per això deixarem de ferles ab tota sinceritat.

Qui no se dispón per morir mentres gos i de salut, pot estar moralment cèrt que morirà impenitent. ¿Per què? perque no se mor sino d'una de aquestes tres maneres: ó d'una mort repentina, com succeix á un qui se nega, en un combat, en un atach de gota, etc.; ó de una mort, que no se pot dir repentina, però sí, molt atropellada y prompte, com succeix en les malalties agudes que en poques hores, ó al menos en pochs díes, arriba als extremos de la vida; ó de una mort lenta, y acompañada de malaltia bastant llarga per tenir temps de poder pensar en tot y dispondre els negocis de s'ànima. Es evident que morir del

primer modo, després de haver viscut sempre en pecat, es morir rereprobo, ó al menos morir ab molt poca esperanza de salvació. Es igualment clar que morir del segon modo, havent viscut sempre en la culpa, es morir condemnat, en no ser que Deu fassa un miracle, com lo va fer ab el bon lladre, á ne qui concedí la gracia rarissima de convertirse quant ja estava agonizant demunt la creu. Es també cèrt que morir de la última manera, després de haver passat la vida ab els devertiments, generalment parlant es morir impenitent, ó al menos sortir d'aquest mon ab una penitència molt dubtosa: ja que dubtosa, y molt dubtosa es la penitència que se fa en los extremos de la vida. De lo cual resulta, que de calsevol casta de mort que se muira, si el cristiá no está preparat de quant gosa de salut, es moralment cèrt que morirà indispost.

MOSSEN JOAN

LA CLAU D'OR

Si reben del bon Deu la vestidura
els aucellets y flors
Si dona 'ls puigs y valls sempre verdura
y á l'auba d'argent olors.

¿Tal volta no será de las riquesas
abisme sense fons?
¿Y no deurá al Senyor de tals llargueses
el potentat sos dons?

Sí: la bondad divina 'ls richs envía
els béns materials,
pera forjar la clau qu' els obría un dia
les portes eternals.

Y axis, joh richs! llimosna heu de fé al pobre;
generosament dau,
y ab or vos forjaren de lo qu'eus sobra
del bens eterns, la clau.

SANTOS DE LA SEMANA

Día 4. Lunes. — La Virgen de la Cinta en Tortosa. SANTOS Moisés, legislador y Profeta; Rutino, Silvano y Vitálico, niños mrs.; Marcelo, ob. y mr.; Marino, Diácono; SANTAS Rosalia de Polermo, vg.; Rosa de Viterbo, monja; Ida viuda y Santa Cándida.

Continúan las Cuarentahoras en la iglesia de la Consolación.

Día 5. Martes. — La Traslación de S. Julián ob.; de Cuenca; SANTOS Lorenzo justiniano, ob.; Victorino, ob. y mr.; Rómulo, mr.; Eudoxio, Zenon, Macario soldados y 4104 compañeros mrs.; Bertín, ab.; Santa Ondulia, vg.

Concluyen las Cuarenta horas en la Consolación.

Día 6. Miércoles. — SANTOS Zacarias, profeta; Onetiforo y Porfirio, mas.; Eugenio x compañeros mrs.; Petronio, ob.; Eleuterio ab.; Santa Simbania, vg.; agustina.

Empiezan las Cuarentahoras en S. Miguel.

Día 7. Jueves. — SANTOS Anastasio mr.; en Aquileya; Nemorio, Diácono y compañeros ms.; Mateo de Agrigento; Beatos Tomás Trugi, Miguel Nacaxima de la Compañía de Jesús y compañeros mrs.; Santa Regina vg. y mr.

Continuan las Cuarentahoras en S. Miguel y empiezan en Santa Cruz.

Día 8. Viernes. — Fiesta. La Natividad de Nuestra Señora. SANTOS Adrián, Ammón, Teófilo, Neoterio, Trimoteo, Fausto, Eusebio, Nestubo, Zenón y Necto, mrs.; Corbiniano, ob.; Beato Domingo Castellet, mr.; SANTAS Adela, vg.; y monja, Serasina, viuda, y monja clarisa,

Concluyen las Cuarentahoras en S. Miguel y continuan en Sta. Cruz.

Día 9. Sábado. — Nuestra Sra. de Covadonga en Oviedo. SANTOS Sergio, Papa; Estratón, Doroteo, Gorgonio, Jacinto, Alejandro, Tiburcio, Severiano, Rufino y Rufiniano mrs.; Pedro Claver de la Compañía de Jesús; SANTAS María de la Cabeza, Baúlisa, nisia, mr.

Concluyen las Cuarentahoras en Sta. Cruz y empiezan en Sta. Fé.

Día 10. Domingo XVI después de Pentecostes. — El Dulce nombre de María. SANTOS Hilario Papa; Nicolás de Tolentino, argentino, Teodardo, Obispo y mr.; Santa Pulqueria emperatriz, vg.

Continúan las Cuarentahoras en Santa Fé.

L' Unió dels Catòlics

De la *Revista Popular de Barcelona* traduhim les següents *rahons* que el seu Director exposá dissapte passat.

“S'imposa l'*unió*: 1º. Perque avuy estam mes desavenguts que mai, y la disgració de les nostres forces ha arribat á un esmicolament que pot dirse capotat y molt. Tal maña hem tengut en dividirnos y subdividirmos que es cas raro, fins y tot entre catòlics que alsan un meteix penó, trobarne mitja dotzena que pensin d' igual modo. Venturosament axò facilita s'*unió*, perque l'*escés* del mal obri els uys als qui fins ara los tenian cluchs, y la reacció mai ve tant prest com cuant, per lo exacerbat, se compren l'*escés* del mal.

2º. Perque la desconfiança general ja pren entre el meteixos catòlics, respecte de cértis prestigis personals que fins ha poch semblaven indiscutibles. Les *jefatures* purament humanes cauen molt depressa dels seus envehits tronos de paper. Els *ídols* s'*han* desacreditat mutuament y tan prest, que heu han lograt molt abans de lo que imaginaven els seus respectius inimicxs.... La fé política, encara més que la religiosa, se remolca p'en terra d' un modo que realment fa llàstima.

3º. Perque el perill d' un castig providencial mos amenassa. Mentre lo veim d' enfora no conmou als esperits discordes, ni los determina á olvidar ses desavenencies: pero, cuant lo veuen prop

llavó posa es cervell dins es cap fins y tot dels més cabotes y caperruts.

Y ja mos hi trobam en aquest cas, els catòlics espanyols. No hi ha que dissimularhó: nos envest de cap, no la persecució pacífica y legal, á sa que ja estam acostumats, sino la persecució ruda, brutal y material que mos arribará á la nostra hacienda, als nostros drets y á sa pell. S' anguila des loqué que mos ha de torná l'judici serà tal volta, per disposició del Deu, el radicalisme revolucionari que no distingirá entre els catòlics de tal grupo ó de tal altra afiliació, sinó que tirrá á ferí arreu y á matar tot quant duga el segell de Cristo. ¿Quin estimul, donchs, pot ser major pera que dexem anar les secundàries denominacions, sinó veurer l' inimich de tots noltros que prescindeix de ses divisions per confondremos amb un meteix ódi, sens perjudici d' haverse servit de les nostres per reduhirnos á l' impotencia?

Ara es hora ó no hu será may, d' intentar lo derrer esfors. El Congrés de Burgos pot ajudar moltíssim. Poden respectarse totes les opinions honestes, com ha declarat cent pichs el Papa, dins l' acció comuna dels qui professam igual fé y correm derrera el meteix ideal. Lo que no se conceb es que se destrossin com inimicxs ferosos els qui una meteixa professió de fe ha fet germans.”

Catòlics mallorquins: ¿Heu sentit siulá? ¡Malanades oveyes que fugen des Pastó! ¡Ja vendrán cans y llops y farán carn. Cuant belarán clamant aussili será tard.

B. F.

MARIS STELLA!

Que n' es de negre y trista, cuant naix encapotada,
la nit de temporal;
Quant gita brámuls ferests la mar avalotada,
Y l' esquitx de blanca escuma, en remolins llansada,
salta sobre l' penyal.

Del vent les alenades sorollan y espargexen
arreu son bram furiós;
Crivellan y arruinan, y res en peu ne dexen,
S' irades s' en afuan, llevors del Mal parexen
lo Geni poderós.

Al ronch de la tronada, l' espessa caballera
encrespan los niguls,
Y avansan y s' aplegan, volant per la ribera,
Mentre la forta onada, bullint, salta ab brumera
sobre l's traidors esculls.

Així la pobre barca, empesa y combatuda
p' el vent y per la mar,
Trafega, y cruix, y s' vincla, la vela havent perduda;
Si l' remolí la blanca en roca cantelluda
l' engol giravoltant.

Llavors la Mort traydora, ab diabólica rialla,
del mar aguayta al sóns;
Vestintne l' osament ab fantàstica mortalla,
Entre els llampeigs axeca, brandant feresta dalla,
son reyne de dolor.

Y l' náusfrech que s' enfonza, en eixa nit feresta,
sanguinetjant, retud,
Empés com 'ulla seca, bregant ab la tempesta,
S' aferra al trós de fusta que del vaxell ne resta,
trossetjat y perdud.

Al pobre mariner, que per miracle sura,
¿hont es qui l' agombol?
Enmitj de les tenebres, dels núvols y foscura

¿Hont destriará s' ullada l' estel de la llum pura?
¿hont trobará consol?

Més, malenat, anímat, que sols una esperansa
te resta en aquest mon.

De Deu la providència ahont se vuya alcansa;
Maria, nostra Mare, l' estel de la bonansa,
serà ta salvació.

Per qo quant la tempesta, retuda, y esquexada,
aminva al demati,
Y sonda encar' ressona la veu de la tronada.
Y vola, y s'en allunya, p' el vent arregussada,
al fons del infinit;

Dins clot de boires negres, lluhintne tremolosa
la blanca estela 's veu;
L' ullada de Maria guaytant tot amorosa
Demunt lo negre abisme, com l' esperança hermosa,
que salva al mariner.

JOAQUÍN M.ª DOMENECH.

TRADICIÓ POPULAR

*Com es qu' els ametlers florexen primer
que tots els abres.*

CONTAN qu' una vegada un patriarca de l' Antiga Lley predicava á una partida de gent que vendria 'l Messies.

No' l creyen gens gens, y l' homo, apurat de tot, arribá á dir:

—En prova de qu' es ver lo que dich, duysme un garrot sech, y el faré florir:

Li presenten un garrot d' ametler.

L' agafa, y, alsant els uys a n' el cel, esclama:
—O Senyor! si ha de venir el Messies, ¡que floresa aquest garrot!

¿Que me 'n direu? ell aquell garrot al acte quedá florit, però florit de tot; ab unes flors mes atepides que 's cabeys des cap.

De llavó ensá s' ametler floreix devant tots els altres abres, per haver anunciada sa venguda del Messies.

ANTONI M.ª ALCOVER, PRE.

DIETARI AXUT y en salsa

Día 12.—Els atlots segueixen fent malcriadesas p' es carres *apesar* del bando. S' explanada de Ca' n Pere Antoni y la Pursiana deserts.—A ses meloneres s' hi ha posat *pesta*. Y á ses figueres també.—Sa ma de s' impiedat ha soyat s' Escut d' el Sagrat Cor de Jesús que una senyora havia posat demunt el portal de caseua. Noltros protestám contra aquesta profanació y saludám al Cor de Jesús, diguenti: ¡Vos reynareu!

Día 13.—Diuen si a Palma hi ha un cas de pigota.—En es Coll de Esporlas s' hi pegá soch á n' es piná.—Es vapor Palma fa un viatje de recreo al entorn de sa nostra Illa. Els touristes passen de cent cincuenta. Se diu missa á bordo.—Fa un xubasco devés las onze de sa nit.

Día 14.—Se posen mitjes soles á ses sabates de sa Porta Pintada.—Un dels repatriats de Cuba fou trobat desmayat en mitx d' un carré de Santa Catalina.

Día 15.—Llegint sa prensa veim que á molts de pobles s' hi celebren novillos. Axò prova sa decadencia nacional, social, racional, moral y altres als.—Sa noticia de haver aparegut a Oporto sa pesta bubònica, ha impressionat als palmesans. A Deu li basten quatre micròbics ó bacillus per á regenerá l' Univers.—Dins es safareig d' Euburca hey trobaren negat un atlot. (s. a. c.)—Apareix un anuncí á n' es periòdichs locals en que un catalá s' ofereix per espòs á

señorita ó viuda mallorquines que tenga moraduixos. ;Ahuep! beneit...! Ala atlotes... á casá toquen: no dexeu escapi aquest tort... catalufa que va tant... viu.—Inauguració dels Seglars Catòlichs en l' Arraval de Santa Catalina. El matá hey hagué comunió general y repartició de bonos de pa; á la nit vellada literaria musical, presidintla lo Ilm. Sr. Bisbe. Deu fassi fruitá aquesta bona llevó que ara s' ha escampada. NOTA.—Els literats que llegiren ó declamaren foren don Vicens Costell, D. B. Batle pre., D. Miquel Gayá pre., don B. Ferrá, D Benet Fuster, D. Jaume Pomar y altres, tots redactors y colaboradors de MALLORCA DOMINICAL.

Día 16.—Nesples devés l' Iglesia des Moliná... Y això que encara no ha arribat Sant Lluch.—Se gestiona per á ser volá els polvarins cap á fora porta. Mes val que 'ls sassin volá així, abans de que volin per si mateixos per damunt sa Ciutat.

Día 17.—Cuatre individuos del poble que du s' escut d' es cò demunt sa ma, pegaren soch á una caseta de Son Amer. Devian du es mistos ab s' altra.—Altres pich tal'a de pins á sa Comuna de Buñola. ¡Viròlla!—Circular del Señor Governadó interino als alcaldes dels pobles encarregantlos li donin conta immediat de qualsevol cas sospitos que ocorri en los seus respectius llochs, estatuint regles higièniques y altres disposicions per si acás (Deu no ho vulga) sa pesta bubònica mos fos importada.

Día 18.—Una raja llosetina que espipelletjava gènero de ses tendas d' Inca, ha cayguda dins sa ralera.—Corren veus de que á Campos han mort un homo, á garrotades.—Don Juan Mayol pren possessori de metje des bestia de Palma. Feyna tendrà.—Foch á Manacó en es carré de la Peña.—Un pelluradó de metles pel terme de Palma no podrà menjar-sé es bassons, perque la guardia civil no vol que prenga aquest gust.—Diuen que desde dimars ensá s' Escuadra inglesa está sondejada dins sa bahía d' Alcudia. Dèu volé terminá es trabays de sondeo que comensá l' any passat.—Ball de boleros á sa Faixina de Santa Catalina en preparació de sa festa de s' estafat y barbayes de demà ¡San Matginet gloriós. de boleros-bubònichs-rabiosos lliberaumós!

Día 19.—Els atlots han ensamat que això de bandos es lletra morta y que es cuerpo de municipals es també carn morta, en fan de ses seues y pitjos que abans des pregó: insultan, tiren pedres, embruten els fròntis dels casals llansen blasfémies. Els bands ab aixut, fan bandidos. Pregonant el bando y... al mazo dan lo. es com s' escalivarián.

Día 20.—Els realistes (de Sant Bernat) van en vies de progrés; pués fan ses corregudes devés Buenos Aires—Un atlot que feu neta una butxaca d' una admiradora de s' art de 'n Agostinet, en es cadalso de la Pursiana, fou introduxit per la policia á n' es pàlar de devora es Matadero,—Diuen que sa genteta que sols va á matines de Nadal, y á misa en dia de romeria ha comés grans irreverencies dins l' Iglesia de S. Bernat el temps de sa celebració del gran Sacrifici de l' altá. S' ignorancia y sa malícia fan de s' homo una bestia.

Día 21.—En es Moliná hey hagué su más y su menos entre dos jovensans que de ses paraules passaren á cops de pedra. Hubo de romamiento de sangre.—Tres cans neverllits feren fer una tumbalessa á una pobre dona, en es carré del Carme Resultat: sa dona está per á morí, y es cans..... alloure y disports á envia gent á Son Trilló.—En guany es catalineros han fet festa per partida doble. Sa gent va xalesta perque Espanya está en pau y bonansa.

Día 22.—Se tracta de doná sa jefatura de sa guardia municipal á un sargent de la guardia civil. Noltros suprimiriam tots els municipals y policia y entregariam aquests dos rams á la benemerita.—Dos individuos de Sa Pobla serien fortment á un altre per á robarli 4 pessetes —Homo y dona, á Porreras, han fet una visita á n' es jutje per ferli avinent que se dedicaven á fer netes alhaques d' altri.—Dins es vapor Belver dos marinés se donan carena. Un d' ells necessitá que li calafatassín es front—Es metje de Sanitat des port ha fet desinfectá un carabinero, una carabinera y uns carabinerons que en so vapor han arribat procedents de Badajoz. Qu' estiga alerta el Senyó Berga...; á Portugal volen matá el metje que digué que sa pesta es pesta. ¡Que bufas!

Día 23.—Es microbios de devés sa Portella y carré de Pont y Vich pareix que comensan á mostrá ses creyes. Era d' esperá.—Diuen que á Montuiri sa disteria y s' escarlatina fan de ses seues.—Dos pollensis s' espolsen sa rohada.

BIELÍ

+ Dia 27 del corrent, deixá aquest mon l' ànima del noble Senyó D. Nicolau Dameto y Dezcallar, President de la Sociedad de Seglars Catòlichs de Palma y Ministre de la Tercera Orde de Sant Francesch.

Homo d' exemplar conducta, de sentiments piadosíssims, y respectat en tots conceptes, mereix que MALLORCA DOMINICAL en fassi mèrit, recomanant, com heu fa, á tots los seus lectors que lo encomanin á Deu encare que confiám que Ell li haurá premiat ses virtuts ab la Benaventuransa etèrnia. Bon repòs y bon remey, y Allà dalt lo vejém.

—També passá al mon dels que viurán eternament, nostre benvolgut amig D. Francesch Salvá, honorable advocat, servorós catòlich, ex-jutge de pau, President de la Sociedad Arqueològica Luliana, y gran amador de les glories patries. En la pau de Deu descansi. Amèn.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

Setembre

- Dia 4.—Sembrau juevert.
- Dia 5.—Feis planté de seba.
- Dia 6.—Treis ses oveyes dels olivars.
- Dia 7.—Plantau cabesses de safrà.
- Dia 8.—Donan á rebre, y entran els missatges nous.
- Dia 9.—Vermau ses vinyes primerenques.
- Dia 10.—El Nom de Maria aygo m' envia.
S' en van ses oronelles.

CANSÓ

Ses muntanyes de Cabrera
Son ses més altes del mon,
Y de tan altes que son
S' hi fa mollera roquera.

LO NOM DE DEU

Cœli enarrant gloriam Dei

Sabeu perqué les estrelles
aquexes flors y poncelles
que s' posa el cel en son pit,
sent tan pures y tan belles,
solsament surten de nit?

Perque de nit quan no riuen
les flors que en la térra escriuen
lo nom de Deu increat,
ab flors que sempre reviuen
l' homó l' veja rubricat.

J. V. PRE.

Bunyols de vent

(y pebre couent)

¡Aquesta gent de Sotana!!—Mentre han passat quinze dies reunint Junes, discutint projectes, demanant informes, y no resolguent gaire cosa pràctica, per si á cas mos invadia sa pesta de bubó, els Pares Ligoriens, han ofert sa Casa de Camp de part demunt Son Espanyolet, per hospital, y á més alguns d' ells desitjan prestarhi servici.

Veis aquí un cas pràctic de *per què* serveixen els frares; y axò que els ligoriens no més son Mestres Sacerdots que fan escola.

L' any 21, cuant l' epidèmia que mos amenassa invadí á Son Servera, els frares ja *feren el gasto*, pues dels Caputxins tot sols, que hi anaren á dar aussili als atacats, n' hi moriren cinc.

Si no haguessin venut y esfondrat es convent de Jesus, ara podria fermos un bon servici.

¿Heu veis, senyors masons, per lo que serveixen els sotanans?

Del num. 81, de la ben acreditada revista mensual *Lo Misatjer del Sagrat Cor de Jesús que l' apostolat de la Oració* publica á Barcelona, copiam lo que diu en sa *Bibliografia* referent á la derrera publicació del nostre Director, *Arte litúrgico cristiano*. «Es aquesta obreta una d' aquellas que deuria estar en mans de tots los Rectors pera tenir una guia segura en tot lo referent als objectes pera lo culto.

Les consideracions y notes historich-arqueològiques que completan les regles que deuen regir en la fabricació de dits objectes acaban de valorar la obra. Felicitém á son autor y recomanam á tots nostres llegidors, especialment als sacerdotes, la proposita obreta de nostre bon amich.»

RECLAMS

¡Ja n' hi ha!—Els quadrets de rajola vernissada ab l' imatge del Sagrat Cor de Jesús y lo lema JO REINARÉ, ja se troben en venta en la tenda *La Roqueta* del carré de Sant Miquel. N' hi ha de petits á 6 reals y de major tamany amb vasa de relleu imitant mármol, á 16 reals.

Valga per avis als nostros suscritors que mos n' havien comanats.

Colegio del Divino Corazón

DE 1.ª Y 2.ª ENSEÑANZA

INCORPORADO AL INSTITUTO BALEAR

PALMA, CAVALLERÍA, 19

Este Establecimiento (dirigido por el Licenciado D. Bernardo Balle) admite alumnos *internos, medio-internos, permanentes y externos*.

LOS TRECE MARTES

DE

SAN ANTONIO DE PADUA

POBRELL

P. PEDRO BTA. NADAL

Se vende al precio de 0'90 Ptas. en la imprenta de este semanario.

MANJAR ECONÓMIC

en la Hospederia nova de Lluch

Taula de primera

Xocolate amb enseymada	0'25 Ptas.
Dinar, de sopa, dos plats fòrts, derries y ví.	1'50 »
Sopar de sopes, un plat fòrt y ensiam ab fruita y ví..	0'75 »
Cafè y una tasseta d' anissat.	0'25 »
TOTAL.	2'75 »

Taula de segona

Xocolate.	0'25 »
Dinar: sopa, un plat fòrt, ví y derreria	0'75 »
Sopar: de sopes, ví y derreria.	0'50 »
TOTAL.	1'50 »

Raccions á triar. 0'20 »
Per dinars extraordinaris hay ha que avisar ab temps.
Bò, bén aguiat, nêt y á punt.